

контролю витрат на підприємстві, за рахунок їх більш детального попереднього планування; дає можливість накопичувати досвід і створювати свою базу знань в підприємства.

Отже, підвищена увага до проблем антикризового управління сучасних організацій обумовлює актуальність досліджень в даному напрямку. Важливим аспектом забезпечення ефективної протидії кризовим явищам є своєчасне виявлення їх на стадії виникнення. Застосування проектного підходу як інструменту управління, може стати ефективним рішенням під час виведення підприємства з кризи.

Література:

1. Концептуальні положення організації антикризового управління підприємством. URL: <https://buklib.net/books/34021>.

2. Мохонько А., Тарасенко К. Проектний підхід в управлінні інноваційним розвитком підприємств атомної енергетики. URL: **Error! Hyperlink reference not valid..**

3. Шаров Ю. Антикризові технології в муніципальному управлінні: проектний аспект. *Публічне управління: теорія та практика*. 2010. № 2. С. 190-193.

КОМПЛЕКСНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВА

Масалов Є.І., Єр'оміна В.В.

Науковий керівник: Федотова І.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Перехід до ринкової економіки, наявність всіляких способів конкурентної боротьби, недосконалість законодавчої бази, слабкість державних структур, покликаних створити нормальні умови для розвитку бізнесу, криміналізація господарського життя і багато інших причин поставили українські суб'єкти господарювання в умови, коли вони змушені приділяти значну увагу питанням забезпечення своєї комплексної безпеки.

Характеризуючи сутність комплексної безпеки підприємства, варто спершу дослідити саму категорію «безпека». Безпека у перекладі з грецької означає «володіти ситуацією». З латині поняття «безпека» («*securitas*») означає стан, якому притаманне почуття певності або відсутність занепокоєння [1]. «Безпека підприємства» є ємним поняттям. Дана умова може бути досягнуто при повсякденній ретельній роботі персоналу, а також служб безпеки підприємства, які дозволяють забезпечити беззбиткову роботу підприємства, а так само зберегти його майно, не допущення розголошення комерційної таємниці, припиняючи при цьому чинники насильницьких злочинів і зберігаючи інтелектуальну власність.

Загалом в науковій літературі існує велика кількість визначень, які є різнополярними за змістом проте не суперечать, а доповнюють одне одного,

відображаючи різні аспекти сутності безпеки як категорії. Сучасні дослідники виокремлюють різні характерні ознаки цього явища, зокрема стан, захист, здатність, властивість, мету, заходи, дії, рівень та ін.

Узагальнюючи різні підходи, які стосуються поняття «безпека підприємства», то доцільним вважається зазначити, що серед різних тлумачень вітчизняних і зарубіжних учених виділені наступні:

- становище найбільш ефективного використання ресурсів для запобігання загроз і забезпечення стабільного функціонування підприємства на теперішній час і в майбутньому [2];

- захищеність його діяльності від негативного впливу зовнішнього оточення, а також здатність своєчасно усунути різноманітні загрози або пристосуватися до існуючих умов, які не відбиваються негативно на його діяльності [3];

- комплекс заходів, які сприяють підвищенню фінансової стійкості господарчих суб'єктів за умов ринкової економіки, які захищають їх комерційні інтереси від впливу негативних ринкових процесів [4];

- сукупність чинників, які забезпечують незалежність, стійкість, здатність до прогресу в умовах дестабілізуючих факторів [5];

- захищеність науково-технічного, технологічного, виробничого та кадрового потенціалу підприємства від прямих (активних) або непрямих (пасивних) загроз [6].

Виходячи з цього, виділені основні підходи до визначення сутності безпеки підприємства. А саме, стратегічний – стан захищеності підприємства від внутрішніх і зовнішніх загроз; ресурсно-функціональний – ефективне використання ресурсів або потенціалу та виділення його функціональних складових; ринковий – ефективне використання ресурсів для забезпечення ринкового розвитку підприємства; конкурентний – наявність конкурентних переваг; захисний – захист економічних інтересів підприємства; системний – забезпечення схоронності, рівноваги і стійкості підприємства; кримінальний – захист від економічних злочинів. Аналізуючи підходи до визначення категорії «безпека підприємства», можна відзначити, що найбільш часто використовувані – захисний і ресурсно-функціональний, це обумовлено тим, що безпека підприємства розуміється як стан захищеності від загроз, ресурсне забезпечення є обов'язковою умовою функціонування і основою для забезпечення комплексної безпеки підприємства.

Таким чином, під комплексною безпекою підприємства слід розуміти стан захищеності діяльності господарюючого суб'єкта та всіх видів ресурсів, що її забезпечують, на основі виявлення, нейтралізації та попередження внутрішніх і зовнішніх негативних впливів (загроз) задля забезпечення умов його стабільного функціонування й динамічного розвитку. Слід зазначити, що поєднання ресурсного та захисного підходів до трактування безпеки підприємства як категорії найбільш повно характеризує її за змістом, і свідчить про можливість досягнення певного бажаного стану, за якого відсутня небезпека. У результаті можуть бути виділені межі безпеки, недосягнення яких

може свідчити про існуючий рівень безпеки на певний період часу. Оскільки комплексна безпека підприємства є системою, вона представляє собою сукупність структурних елементів, кожен із яких має власний зміст, набір критеріїв та засобів забезпечення. Розробка та реалізація комплексу заходів забезпечення належного стану цих підсистем є головною метою підприємства.

Література:

1. Дацків Р.М. Економічна безпека у глобальному вимірі. *Актуальні проблеми економіки*. 2004. № 7(37). С. 143-153.
2. Баланда А. Безпека як соціальний феномен: дискурс людського розвитку. *Україна: аспекти праці*. 2007. № 1. С. 25-29.
3. Ситник Г.П., Олуйко В.М., Вавринчук М.П. Національна безпека України: теорія і практика: навч. посібник. За заг. ред. Г.П. Ситника. К.: Вид-во «Кондор», 2007. 616 с.
4. Камінський А. Вступ до міжнародних відносин. Львів: Світ, 1995. 143 с.
5. Соціальна політика та економічна безпека. За заг. ред. Є.І. Крихтіна. Донецьк: Каштан, 2004. 335 с.
6. Бодрук О.С. Структури воєнної безпеки: національний та міжнародний аспекти: монографія. Рада Національної безпеки і оборони України, Національний ін-т проблем міжнародної безпеки. К.: НІПМБ, 2001. 299 с.

КЛАСИФІКАЦІЯ МЕТОДІВ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ЛОГІСТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ

Мезенцова А.В.

*Науковий керівник: Криворучко О.М., д.е.н., професор
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В управлінні логістичними процесами на підприємстві особливе місце посідає оцінка їх якості. Результати оцінювання полягають основою для прийняття рішень щодо вибору методів поліпшення окремих показників. У сучасній літературі та практичній діяльності для оцінювання логістичних процесів в підприємстві застосовують різні методи: шість сигм; диференціальний, аналітично-розрахунковий, на основі кількісних показників; матричний метод; аналізу критичних факторів успіху; аналізу ієрархій; збалансованих систем показників, змішаний метод, метод експертних оцінок та інші. Далі розглянемо найпоширеніші з цих методів [1].

Метод експертних оцінок. Оцінку критеріїв проводить група заздалегідь відібраних експертів. Рекомендоване число експертів для одержання об'єктивної оцінки не менше 15 чоловік. У ролі експертів рекомендується запрошувати незалежних, компетентних, професійно-підготовлених фахівців. У ході проведення оцінки група експертів висловлює свою погоджену